

DARKO KAHLE

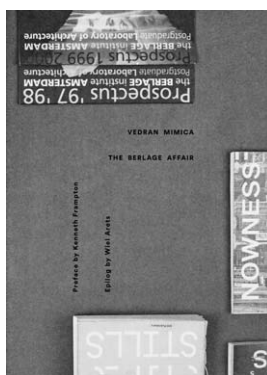
AFERA BERLAGE

VEDRAN MIMICA

THE BERLAGE AFFAIR

VEDRAN MIMICA

The book *The Berlage Affair* circumscribes the teaching career of Professor Vedran Mimica, from the School of Architecture of the University of Zagreb, through the former Berlage Institute in Amsterdam and later in Rotterdam, to the current Illinois Institute of Technology Architecture College in Chicago. Having the opportunity to pertain to the circle of architects and lecturers as Tadao Ando, Wiel Arets, Kenneth Frampton or Herman Hertzberger, he introduced Croatian colleagues to the global architectural network. Learning psychology in high school and being acquainted with typological approach of contemporary Zagreb School of Architecture, he discovered the Dutch structuralism. The book emphasizes interacting with students in both directions as one of basic approaches of the recent architectural theory and criticism in the shape of seminars, interviews and workshops, therefore possesses a documentary value. His decision to include Zagreb and the Dalmatian coast in the process during the challenging time of the post-war and EU-negotiations Croatia was tremendous for the history and theory of recent movements in Croatian Architecture. [Translated by author]

Actar, New York, Barcelona
IITAC Press, College of Architecture, Chicago
Zagreb, listopad 2017.

Str. 390, ilustr. 107, zahvale, predgovor (napisao Kenneth Frampton), epilog (napisao Wiel Arets), indeks osoba, odabrana bibliografija i izložbeni postavi [22,5×16,5 cm, engleski jezik]

Urednik: Vladimir Mattioni
Mlada urednica dizajna knjige: Ana Škegro
Dizajner i ilustrator u ContextMapperu: Damir Gamulin
Fotografija: Damir Žižić
Razvoj vizualizacije baze podataka: Bruno Babić
Prijevod: Dado Čakalo
Uređivanje teksta: Sonja Lebos

ISBN 978-1-945150-61-6 [English]
PCN 2017951084 [Library of Congress]

Vedran Mimica, profesor Arhitektonskoga fakulteta Tehničkog sveučilišta Illinois u Chicagu, Država Illinois, SAD, na kojem je svojedobno predavao Mies van der Rohe, nedavno je objavio knjigu *The Berlage Affair* kojom je ocrtao svoj znanstveni i pedagoški put, započevši ga na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a vremenski najduže provedši na Berlage Institutu u Amsterdamu, poslije u Rotterdamu, Kraljevina Nizozemska. Početak njegove karijere označava ambivalentan, ali utjecajan broj 339 časopisa „Čovjek i prostor” iz lipnja 1981. pod naslovom „Edukacija za i protiv konzumacije kulture”, koji je uređio Nikola Polak pod patronatom tadašnjega glavnog i odgovornog urednika, a nedavno preminuloga Tomislava Premerla, gdje se simulacijom Sokratove metode nastojalo prodramati epigone već ucmaloga Modernoga pokreta uvođenjem onodobno avangardne postmoderne arhitektonske misli u hrvatsku arhitektonsku arenu. Zapaženi prostor na stranicama 28-29 dobila je autorska grupa Vedrana Mimice, Veljka Oluića i Tončija Žarnića strukturalističkim projektom „Memorijalni centar Boško Buha” iz 1979., odnosno suvremenim projektom donjogradskoga bloka, za koji je Branka Kaminski crtala perspektivne prikaze.

Projekt ‘Boško Buha’ formirao je Vedrana Mimicu kao arhitekta i znanstvenika, nastavlja-

juci se na tipološku podlogu politehničkog načina studija arhitekture u Zagrebu u sedamdesetim i osamdesetim godinama 20. stoljeća, zaokruživši cjelinu koja je započela nastavom psihologije u gimnaziji. Još kao asistent otišao je na specijalizaciju u Delft Hermannu Hertzbergeru, gdje se sljubio s nizozemskim strukturalizmom usavršavajući se na primjerima skola Montessori, kako bi poslije i znanstveno proučio arhitekturu školskih zgrada u toj zemlji. Od početka je sudjelovao u osnivanju i radu danas, nazalost, bivšega Berlage Instituta, gdje je bio jedan od stupova organizacije i funkcioniranja te ustanove. Tijekom dugogodišnje službe na Institutu imao je čast upoznati praktično sve značajne ličnosti recentne svjetske arhitektonske produkcije.

Knjiga, komponirana u sedam poglavlja, svojom formom dijaloga, intervjua, eseja i nastavnog materijala, odnosno digitalno manipuliranih fotografija i dijagrama, prikazuje životni i nastavni put Vedrana Mimice, prožet seminarima i radionicama u kojima je uspostavljena dvostrana interakcija između studenata i profesora. Posebno mjesto zauzimaju materijali nastali na mnogim seminarima održanima u Hrvatskoj, osobito u Zagrebu i Splitu. Ovakva metoda nastave omogućila je hrvatskom arhitektonskom korpusu, mogao bih kazati, neprekidnu informaciju o avangardnim pravcima arhitektonske teorije i kritike na pri-

jelazu u ovo tisućljeće, te stoga posjeduje autentičnu dokumentarnu vrijednost koju će, vjerujem, iskoristiti mnogi budućih povjesničari arhitekture. Izvadcima iz predavanja i drugim nastavnim materijalom, kao i dijagramima poticajnih veza, zaokružena je struktura ove, u mnogočemu jedinstvene knjige.

Dodatnu vrijednost knjige predstavlja dokumentirana umreženost svjetskih arhitekata i visokoškolskih nastavnika arhitekture u posljednjem desetljeću prošloga i prvom desetljeću ovoga milenija. Vedran Mimica je razmjenjivao arhitektonske spoznaje, između ostalih, s Peterom Smithsonom, Aldom Van Eyckom, Hermannom Hertzbergerom, Tadaom Andom, Kennethom Framptonom, Wielom Aretsom, Zahom Hadid i Eliom Zenghelis. Vaznije za ovu sredinu, on je uspio svjetskoj sceni otkriti, među ostalima, Branimira Medica, Peru Puljiza, Hrvoja Njirica, Sasu Randića, Idisa Turata i Maroja Mrduljaša. Najvažnijom se odlukom pokazalo uvrštenje Zagreba i dalmatinske obale u mjesta vrijedna znanstvenog razmatranja i kritičke analize prema Berlage metodi, čime je Vedran Mimica omogućio interakciju hrvatskih arhitekata sa strancima u doba kada bi se vjerojatno malo tko drugi odvažio na sličan pothvat, te je time svojom prebogatom erudicijom pridonio relativno brzoj integraciji hrvatske arhitektonske scene i profesije u europski arhitektonski prostor.